

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **M. D. A., I.**, zast. JUDr. Lucii Ševčíkovou, advokátkou se sídlem Brno, Palác PADOWETZ, Bašty 2, proti žalovanému **Úřadu průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 10 Ca 71/2005– 55 ze dne 23. 2. 2006,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze, jímž bylo zrušeno jeho rozhodnutí sp. zn. O-179461 ze dne 20. 1. 2005. Uvedeným rozhodnutím zamítl předseda Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) rozklad žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu ze dne 30. 3. 2004, kterým byl zamítnut návrh žalobce na přihlášení slovní ochranné známky ve znění „S“.

V kasační stížnosti stěžovatel uplatnil důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Dle jeho názoru netrpí napadené správní rozhodnutí vadami, pro které bylo Městským soudem v Praze zrušeno. Výtky soudu považuje za neopodstatněné. Navrhuje proto, aby Nejvyšší správní soud kasační stížností napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Městskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny základní podmínky řízení, tj. zda byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou a zda byla podána včas. Jelikož byl stěžovatel účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), lze uzavřít, že kasační stížnost byla podána osobou oprávněnou.

Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty podle tohoto ustanovení nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená

tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. V souladu s § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal, přičemž lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla stěžovatelem podána opožděně.

V daném případě má Nejvyšší správní soud za prokázané, že žalovaný převzal napadený rozsudek dne 17. 3. 2006. Dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti tedy začala běžet dne 18. 3. 2006 a uplynula v souladu s výše cit. ustanoveními s. ř. s. dne 31. 3. 2006, což byl také poslední den, kdy bylo možné předat kasační stížnost buď Městskému soudu v Praze nebo Nejvyššímu správnímu soudu, popř. jednomu z uvedených soudů tuto stížnost zaslat prostřednictvím držitele poštovní licence. Jak Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, stěžovatel v dané věci podal kasační stížnost sice ke správnému soudu, tj. Městskému soudu v Praze, avšak až dne 3. 4. 2006, tj. po lhůtě k podání kasační stížnosti stanovené v § 106 odst. 2 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud byl proto nucen kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou, aniž by se mohl zabývat důvodností v kasační stížnosti uplatněných námitek.

Podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 30. května 2007

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

